

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1068

03.09.2023 (134)

Lyderystė tarp nacionalinės bendruomenės ir elitizmo

iš Michael Kühnen

ŽMOGUS

Už valstybininko pasiekimų ir klaidų, už fiurerio pozicijos visais jos aspektais, kurie bus aptarti vėliau, slypi žmogus Adolfas Hitleris: žmogus, kuris, kaip ir mes visi, pažino ir patyrė džiaugsmą ir liūdesį, entuziazmą ir tragediją, viltį ir neviltį. Žmogus, kuris buvo nekvalifikuotas darbininkas, neturėjo baigto išsilavinimo ir kuris Pirmajame pasauliniame kare atliko savo pareigą kaip bevardis kareivis, žmogus, kuris iš Vokietijos pralaimėjimo tragedijos sėmėsi jėgų ir ryžto tapti politiku ir pakeisti Vokietijos likimą!

Atrodė, kad niekas jam nepadedą, niekas negali padėti: Jis neturėjo nei pinigų, nei padėties pasaulyje, nei įtakingų draugų, nei reikšmingo politinio judėjimo. Jis tapo saujelės žmonių, iš kurių subūrė NSDAP ir ėmė užkariauti savo tautos širdį, lyderiu. Ši kova truko 13 metų, ir bevardis vyras tapo Vokietijos kancleriu, po 6 metų jis neabejotinai buvo savo tautos VADOVAS ir Didžiosios Vokietijos imperijos, kuri iš kadaise atskirtų teritorijų sugrąžino namo milijonus Volksgenossen, įveikusios Versalio diktatą ir aplink kurią sukosi visa Europos politika, kūrėjas. O po trejų metų jis vėl buvo suvienytos Europos valdovas; nuo Pirėnų iki Kaukazo, nuo Šiaurės kyšulio iki Egipto sienos, jo valdžia išsiplėtė, tik jo žodis galiojo. Tačiau per tuos kelerius metus, kuriuos jam buvo likę gyventi,

beveik visas pasaulis rengė sąmokslą, pasaulio dalys pajudėjo, kad tik nuverstų ir sunaikintų šį vienintelį žmogų. Tai pavyko Europos ir jos padėties pasaulyje sunaikinimo kaina, milijonų žuvusiųjų kaina, kurie buvo paaukoti tik todėl, kad foninės šį pasaulį valdančios jėgos manė, jog negali pakeisti šio žmogaus. Jis turėjo mirti ir žlugti - bet kokia kaina!

Tačiau jo dvasia gyva, jo idėjos plinta ir užkariauja jaunas žmones toli už teritorijų, kurias jis kadaise valdė kariniu būdu: jo įpėdiniai ir pasekėjai renkasi ne tik Europoje, bet ir Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Pietų Afrikoje, Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje, visur, kur gyvena baltieji žmonės, taip pat Arabijoje ir Azijoje, kur daugelis jų gerbia ir juo žavisi. Kaip mirusio žmogaus, jo žodis pasiekia toliau nei net jo didžiausios galios laikais! Koks žmogus! Koks žmogus!!! Taip - koks žmogus? Kas jį įgalino, kuo jis buvo ypatingas? Kas buvo tas žmogus Adolfas Hitleris?

Būtent jo vaikystės draugo Kubiceko, kuris pažinojo jį, kai prasidėjo jo Vienos vargai, ir su kuriuo dalijosi šiais metais, prisiminimai atskleidžia mums žmogų ir jo charakterio tapsmą, kuris buvo pakankamai stiprus, kad pakeistų pasaulį. Šį žmogų skatino ne valdžios troškimas, ne asmeninės ambicijos, bet jį užpildė suvokimas apie jį užvaldžiusią misiją, likimo užduotį, kuri buvo stipresnė už jo kilmės, išsilavinimo ir turto jam primestus apribojimus.

Šią viršasmėninę galią iš pradžių pajuto jo draugas, o vėliau - visa tauta ir daugybė kitų žmonių. Savo noru Adolfas Hitleris prie budraus proto, kuris vis labiau įgaudavo genialių bruožų, pridėjo nepalaužiamą valią, bet pirmiausia - menininko požiūrį į gyvenimą, estetinį pasaulio ir gyvenimo supratimą.

Be šio menininko savęs supratimo neįmanoma suprasti Adolfo Hitlerio! Jame gyveno kūrybos demonas, kurio didžiulę energiją ir aistrą galėjo sutramdyti tik genialus protas, plieninė valia ir kurį lydėjo giliai jaučiamas menininko grožio, harmonijos, laisvės ir didybės troškimas. Kaip šimtmečius planavęs statybų meistras, kaip arijų pažangių civilizacijų atnaujintojas, kaip gyvenimo tvarkos, kurioje žmonės vėl turėtų būti tikri Dievo atvaizdai ir tobulos asmenybės, kūrėjas - taip jautėsi Adolfas Hitleris, toks buvo tikrasis jo kovos tikslas, toks jo palikimas mums - palikimas žmogaus, kuris buvo LYDERIS!

UŽKARIAVIMAS

Neišsemiant jų reikšmės, Trečiąją reichą tikrai galima interpretuoti kaip vieną iš didžiųjų užkariavimais sukurtų imperijų, o Adolfą Hitlerį - kaip galbūt paskutinį iš genialių ir nenugalimų indoeuropiečių užkariautojų, kurių ryškiausi buvo Aleksandras Didysis, Cezaris ir Napoleonas, Cezaris ir Napoleonas, bet kuriems

istoriškai priklauso ir arijų, priešistorinių užkariautojų žygių gilyn į Aziją vadai, taip pat germanų migracijos laikotarpio kunigaikščiai, ispanų ir portugalų konkistadorai bei kitų Europos kolonijinių imperijų kūrėjai ir kovotojai!

Nuo viduramžių vokiečių-romėnų imperatorių, pirmosios imperijos imperatorių, valdžios žlugimo tokios figūros Vokietijos istorijoje tapo retos: vokiečių karai buvo brožudiški karai arba desperatiška gynyba nuo svetimšalių antpuolių. Su Adolfu Hitleriu vokiečių tauta vėl atrado savo jėgą ir jaunystę - išbujojusią jaunatvišką galią, kokia ne kartą išsiskleidė mūsų kūrybingos ir toli siekiančios, pasaulį formuojančios ekspansinės rasės istorijoje. Naujų žemių užkariavimas su kardu rankoje, naujų sienų ieškojimas, kultūrų apvaisinimas - šių arijų migracijų ir užkariavimų pėdsakų galima rasti visame pasaulyje. Šiuo požiūriu užkariautojo Adolfo Hitlerio Trečiasis reichas tėra tik maža dalis tos karingos, bet kultūriškai kūrybingos mūsų rasės istorijos, kuri niekada nepripažino sienų ir siekia šturmuoti dangų! Taigi ar pripažįstame, kad Adolfas Hitleris norėjo karo, beatodairiškai jį sukėlė ar net išprovokavo?

Ne, nes jis niekada nenorėjo Antrojo pasaulinio karo - jis nenorėjo kariauti prieš Vakarų, ne prieš Prancūziją, ne prieš JAV ir, svarbiausia, ne prieš Angliją, kurią mylėjo ir kurios imperija žavėjosi, kurią norėjo išsaugoti, bet ne sunaikinti. Šį karą Vakarams jam primetė plutokratinės-sionistinės užnugario jėgos, kurios dominuoja šiuolaikinėje Vakarų politikoje. Adolfas Hitleris net nenorėjo karo su Lenkija, su kuria jis ilgą laiką vėl ir vėl bandė susitarti, kurią pirmiausia norėjo laimėti kaip sąjungininkę prieš Sovietų Sąjungą. Adolfas Hitleris iš tikrųjų norėjo tik VIENO karo - prieš Sovietų Sąjungą! Šiuo karu pasaulis turėjo būti išvaduotas iš bolševizmo rykštės, o vokiečių tautai turėjo būti iškovota nauja gyvenimo erdvė.

Būtent šiuo požiūriu lyderis labiausiai skiriasi nuo kito didžio užkariautojo, su kuriuo jis taip dažnai lyginamas, nes jų gyvenimai turi nuostabių panašumų: Napoleonas! Napoleonas, kaip ir Hitleris, nenorėjo karo su Anglija - ar jis iš tikrųjų norėjo karo su Rusija, lieka neaišku (daugelis istorikų tai laiko tik desperatišku bandymu priversti Angliją ryžtis taikai, nugalint paskutinę Europos galybę, kurios Anglija dar galėjo tikėtis, ir veržiantis prie tolimos imperijos sienų). Bet kuriuo atveju šis Rusijos karas Napoleonui nebuvo aistringas širdies reikalas, jis tik norėjo, kad žemyninės Europos karai sukurtų naują "Romos" imperiją, vadovaujamą naujojo Bonapartų dinastijos Cezario.

Imperatoriškosios Prancūzijos užkariavimai taip pat buvo atjaunėjusios ir entuziastingos tautos galios sprogdymas, tačiau jie tarnavo ne tikriesiems šios tautos gyvenimo poreikiams, o užkariautojo imperatoriaus ambicijoms ir istorinės didybės troškimui.

Dėl visų išorinių jų gyvenimo aprašymų panašumų palyginimas su Napoleonu yra

gana klaidinantis. Palyginimas su Cezariu taip pat niekur neveda, nes jo veikla truko galios politikos požiūriu. Labiausiai atskleidžiantis palyginimas yra su Aleksandru Didžiuoju:

Vos per kelerius metus savo užkariavimais jis sukūrė didžiulę imperiją, kuri po jo mirties tuoj pat subyrėjo, tačiau kartu su ja jis paskleidė kultūrą, požiūrį į gyvenimą - helenizmą, kuris turėjo formuoti Aleksandro užkariautas teritorijas ateinančius šimtmečius.

Adolfas Hitleris, kaip vokiečių tautos lyderis, norėjo užkariauti pasaulio galybę ir užtikrinti savo ateitį visiems laikams. Šiam tikslui jis nustatė nacionalsocialistinę pasaulėžiūrą, kuri turėjo padaryti mūsų tautą stiprią ir subrendusią naujai iškovotai valdžiai.

Todėl, jo valia, šis nacionalsocializmas neturėjo tapti eksporto preke, nes dėl šio naujo, kovingo požiūrio į gyvenimą ir įžvalgumo turėjo sustiprėti ne kitos tautos, o tik vokiečiai. Taigi naujojo indoeuropiečių užkariautojo vokiečių kariuomenė žygiavo pirmyn - prieš šalis, kurias į šį karą beatodairiškai stūmė kapitalistiniai karo kurstytojai, ir prieš Sovietų Sąjungą, kuri turėjo tapti vokiškąja Indija. Šios armijos žygiavo nacionalsocializmo vardu, o jo galios viršūnėje užkariautojo įsakymas buvo taikomas Norvegijoje ir Danijoje, Belgijoje, Nyderlanduose ir Prancūzijoje, Lenkijoje, Vengrijoje, Rumunijoje, Čekijoje ir Slovakijoje, tarp buvusios Jugoslavijos tautų, Albanijoje ir Graikijoje, Italijoje ir Šiaurės Afrikoje iki pat Egipto sienos, Rusijos platybėse iki pat Kaukazo ir prie Maskvos vartų. Ispanija ir Suomija, Arabijos, Persijos ir Turkijos tautos, engiamos Britų imperijos tautos, Anglijai priešiška Airija, Pietų ir Centrinės Amerikos tautos, kenčiančios nuo mūsų - amerikiečių išnaudojimo, slapta tikėjosi jo pergalės, išdidi Japonija ir jos Azijos sąjungininkės stovėjo geležiniame fronte kartu su juo.

Fiureris vedė vokiečių tautą į tokias aukštumas! Niekada neturime to pamiršti, galime tuo didžiutis!

Kritimas buvo gilus, nes pasiekta padėtis buvo labai aukšta. Iš šlovingos imperijos nieko neliko. Kaip dažnai istorijoje, likimas suklaidino savo didvyrius ir vykdytojus:

Mūsų fiurerio užkariavimo kampanijos rezultatas buvo ne nacionalsocialistinės pasaulėžiūros pagrindu visam laikui užsitikrinta vokiečių tautos pasaulio galybės padėtis, bet šios nacionalsocialistinės pasaulėžiūros sklaida visame pasaulyje: tai, ko vokiečių ginklai nesugebėjo visam laikui užvaldyti, idėja atgaus ir papildys, ir taip sukurs naują laisvą, išdidžių ir rūšių sąmoningų tautų pasaulio tvarką!

NACIONALINIS DIDVYRIS

Nieko nėra absurdiškesnio už kaltinimą, kad nacionalsocializmas reiškia karą arba kad nacionalsocialistai norėjo karo:

Nacionalsocializmas yra biologinė pasaulėžiūra, o kova ir atranka priklauso pagrindiniams gamtos dėsniams, kurių joks buržuazinis pacifizmas negali sustabdyti ir kurie taip pat taikomi tautų gyvenime. Rūšių išsaugojimas ir vystymasis neužtikrinamas nieko nedarant; tautos išlikimo ir vystymosi galimybės nenukrenta iš dangaus, už jas reikia kovoti. Štai kodėl nacionalsocializmas yra kovinga pasaulėžiūra ir formuoja herojiškus vyrus, kurie, kaip kovotojai ir politiniai kariai, turi būti mūsų tautos kovos už gyvybę nešėjai!

Tačiau kova ir karas nėra tas pats: kaip ir visa kita, kova tarnauja tik mūsų žmonių rūšies išsaugojimui ir vystymuisi ir atmeta viską, kas trukdo siekti šio tikslo! Tačiau jau seniai karas išsigimė į techninę masinę žmogžudystę, nebeskatina geriausiųjų atrankos, bet pradeda priešingą atranką, kuri pirmiausia praryja drąsiausius, kovingiausius ir skubiausius, o palieka bailiausius, išsisukinėtojus ir žmonių mases. Vokiečių tauta šiandien tokia išsigimusi ir todėl, kad du pasauliniai karai išnaikino geriausius mūsų žmones. Jei visa tai apskritai taikytina šiuolaikiniams karams, tai dėl atominės bombos bent jau Europoje neįmanoma galvoti apie mūsų tautos egzistencijos ir vystymosi užtikrinimą karais. Ginklų kova užleidžia vietą idėjų kovai: Nacionalsocializmas savo santvarką statys ne ant vokiečių tautos patrankų ir jų pasiekiamumo, bet laimės Europos tautas sau!

Tačiau jei mes, vokiečiai, didžiuojamės savo lyderiu Adolfu Hitleriu - net užkariautoju Adolfu Hitleriu - tai nereiškia, kad norime atnaujinti karą, kurį jis turėjo kariauti. Tam nėra jokių prielaidų; tai būtų ne skatinimas, o bausis pavojus mūsų žmonių gyvybei. Bet ar prancūzai, kurie gerbia Napoleoną kaip savo nacionalinį didvyrį, nori pakartoti jo karus? Ne - jie gerbia žmogų, kuris atvedė Prancūziją į jos galybės ir šlovės viršūnę! Savo nacionaliniuose didvyriuose tauta vėl atranda save, o savo didvyriuose ji gerbia savo jėgą ir didybę, ugdo sveiką pasididžiavimą, garbės, didybės ir šlovės jausmą, kuris veda prie savo istorijos stiprybės šaltinio ir iš jo semiasi energijos dabarčiai formuoti ir ateičiai laimėti. Vokiečių tauta taip pat yra tokia prislėgta, be garbės ir pasididžiavimo jausmo, tokia palaužta savo gyvybingumo, nes buvo atkiršta nuo savo istorijos stiprybės šaltinio. Visa tai ji gali susigrąžinti tik tada, jei ras kelią atgal į šią istoriją, atpažins save jos didžiuosiuose vyruose ir vėl suvoks savo praeities didybę ir galią. Šiuo požiūriu Adolfas Hitleris yra "vokiškasis Napoleonas", nacionalinis vokiečių tautos didvyris, atvedęs ją į aukščiausią galios, šlovės ir stiprybės viršūnę. Ir lygiai taip pat mažai, kaip ir Napoleono galutinis pralaimėjimas, Adolfo Hitlerio nesėkmė valdžios politikoje neleis tokiam žmogui tapti mitu.

Vokietijos nacionalsocialistai skatina tokią raidą: niekada, net tamsiausiomis agitacijos ir degradacijos dienomis, jie nesuabejojo savo ištikimybe fiureriui; tik tas yra tikras nacionalsocialistas, kuris gerbia ir gerbia Adolfą Hitlerį kaip nacionalinį didvyrį!

Be abejo, mes esame labiau įsipareigoję idėjai nei asmeniui, net jei tai būtų didžiausia asmenybė mūsų tautos istorijoje, tačiau fiurerio vardas yra neišdildomai susijęs su idėja, kurią jis ryžtingai suformavo, kurią atvedė į pergalę ir kurią įkūnijo visą savo politinį gyvenimą! Reikėtų dar kartą pabrėžti: Tai nereiškia, kad pritariame ar net kopijuojame viską, ką valstybės veikėjas darė ir sakė. Adolfas Hitleris veikė konkrečioje politinėje konfrontacijoje ir labai konkrečiomis istorinėmis sąlygomis, todėl, kaip ir kiekvienas, galėjo klysti. Kai kurias iš šių klaidų, kiek jos buvo lemtingos, išsamiai aprašiau pirmiau. Ne valstybininkas Adolfas Hitleris nusipelno mūsų besąlygiško pripažinimo, bet mitas, nacionalinis didvyris, mūsų istorijos kūrėjas!

Šio virsmo nacionaliniu didvyriu neįmanoma sustabdyti, tam negali sutrukdyti jokia politinė antivokietišku jėgų propaganda: Napoleonas taip pat buvo niekinamas kaip "kruvinas žvėris", kol po kelių dešimtmečių Paryžiuje rado paskutinio poilsio vietą kaip nacionalinis didvyris, skambant žmonių šūksniams ir garbingai.

Ir štai vieną dieną paminklai, kuriuos savo širdyse vis dar statome fiureriui, papuoš Vokietijos miestus, o vokiečiai atiduos pagarbą savo didžiausiam didvyriui, pasiaukojančiai mirusiam už savo tautą, ir įgis stiprybės iš kuriamo mito, papildysiančio jo palikimą!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE
November 1938
Copyright 1973
26. April 2017 22:26

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht ausgerichtet, das Kino der gesamten Welt umarmt hat geführten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind wackere, aufrechter, Völker- und Rassenbewusstsein, und es ist ein Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine, die nicht zu werden, aber die Größe des höchsten Völkertum ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Die unerwünschten Gegenstände sind, das Völkertum – gegen alle weißen Völker (1) – zu begreifen, keine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenverweigerung.

Ob "Jagde" oder "Jagde", die in "Waldung" oder in "Brennland", die mit "Propaganda" bewirkt oder auf einem Schicksal ist, aber die Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletēnis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšnie ataskaita
Intervju su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dažārtīnāji jūsu projektā aktivizācijai susijē su filozofija ir mērs.

Apbūdināte savo požiūrį į tokių temų pūveklį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefanatic.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiasi tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeitį, kurios Jė nemoretų sukelti į dienos šviesą. UZ informacijos ir nuotraukų atspūdį vis galime paduoti internetui. Metams bagant iš įvairių žemės kumpelių į paviršių iškilto šim retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER
Number 178 (197) Founded 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Jagde" or "Jagde", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

**FOR DANEMARK!
MOD BOLSCHEVISM!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Heßmann

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**
DER FÜHRER

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!